

vanskeligste Spørgsmaal i hele vor Skattelovgivning, idet Erhvervsskatten virker saa vidt forskelligt; hvad der i den Henseende har Interesse for den ene Kommune, har muligvis ikke Interesse for den anden Kommune, ja, kan endog der komme til at virke ganske modsat. Derfor maa Spørgsmaalet om Erhvervsskat altid behandles med en vis Forsigtighed. Vi maa se at faa Klarhed angaaende Bestyrelsesmedlemmer, men det gælder for øvrigt ikke alene dette Spørgsmaal, der er flere andre Forhold ved Erhvervsbeskatningen, hvor det vilde være ønskeligt, om man kunde faa klare og bestemte Regler, saaledes at man kunde undgaa det meget Skriveri og de mange Forhandlinger, der nu maa finde Sted paa Grund af den udviklede Erhvervsbeskatning. Jeg indrømmer, det er vanskeligt at naa dertil, men Ministeriet har jo klaret saa meget, og jeg haaber derfor, at det ogsaa vil kunne klare disse Forhold noget bedre, end det hidtil er sket af de hidtil bestaaende Ministerier. Der kunde sikkert ogsaa være Grund til at overveje, om ikke kommunale Funktionærer, der er beskæftiget i een Kommune, men bosætter sig i en anden, burde svare Erhvervsskat af hele deres Indtægt i Lighed med, hvad der er foreslaaet for Medlemmer af Bestyrelser. Derimod er jeg noget i Tvivl om, hvorvidt det lader sig gøre at inddrage Statsfunktionærer under den mellemkommunale Beskatning, saaledes som det er foreslaaet fra visse Sider. Det vil jo altid, i alt Fald i mange Tilfælde, være vanskeligt at afgøre, hvor den paagældende Statsfunktionær har sin Arbejdsplads, medens man for de kommunale Funktionærer altid kan konstatere det. Jeg er derfor ikke sikker paa, om det vil være rigtigt at inddrage Statsfunktionærerne under den mellemkommunale Beskatning. Der har været Spørgsmaal om at nedsætte de 5 000 Kr., af hvilke der i visse Tilfælde ikke skal svares Erhvervsskat, nogle vil gaa ned til 3 000, andre til 4 000 Kr. Og skal man tage Hensyn til, at man tidligere har haft en Grænse paa 3 500 Kr., kan det maaske nok siges, at 5 000 Kr. nu er for højt. Men hele dette Spørgsmaal trænger jo til nøje Overvejelse, inden man skrider til den endelige Ordning. Det er, som sagt, vigtigt at faa bestemte Regler for Erhvervsbeskatningen, og skulde det ikke lykkes nu at faa denne Lov formet, saaledes som den maa være for at være en god kommunal Skattelov, men det bliver nødvendigt at

gøre Loven midlertidig, saaledes at vi om et Aar igen skal til at beskæftige os med den, vil jeg henstille til den højtærede Minister, om han ikke vilde finde det formaalstjenligt at nedsætte et Udvalg af Skatteeksperter, der kunde klare hele dette udviklede Spørgsmaal. Det skulde ikke være nogen stor Kommission, men kun et lille Udvalg, udelukkende af Skatte teknikere, Folk, som havde virkelig Indsigt paa dette Omraade. Jeg vil ogsaa henstille, at Erhvervsskatteudvalgene, der nu i Regelen sammensættes paa en saadan Maade, at de fleste Kommuner ikke finder det betryggende, afløses af et bestemt Udvalg, omfattende hele Landet, saaledes at der blev en Appelinstant, hvortil alle Erhvervsskattesager indgik, naar Kommunerne ikke kunde blive enige. Derved vilde man faa mere Ensartethed i Afgørelserne, og jeg tror ogsaa Afgørelser, der bedre svarede til Lovens Hensigt, end Tilfældet er nu. Fra visse Sider er det nævnt, at Landsoverskatteraadet burde være denne Appelinstant, men det vil jeg bestemt fraraade. Dette Raad har saa meget Arbejde, at det kniber stærkt for det at blive færdigt, i alt Fald ligger mange Sager der i lang Tid. Jeg vilde derfor finde det uhensigtsmæssigt at bebyrde Landsoverskatteraadet med nyt Arbejde. Det vilde være rimeligere at nedsætte et særligt Udvalg, hvori de kommunale Institutioner havde deres Repræsentanter. Jeg finder det rimeligt, at Foreninger eller Selskaber, der ellers er skattefri, kommer til at svare Skat til de Kommuner, hvori de har Detailudsalg, i Lighed med hvad de skal i Henhold til Statsskatte Lovgivningen. Man maa endvidere ønske, at Detailudsalg fra udenbys Selskaber i større Grad, end Tilfældet er nu, kunde blive ordentligt beskattet. Som nævnt paafører de de lokale handlende en ikke ringe Konkurrence, og det vilde derfor kun være rimeligt, om de kom til at svare Skat i samme Forhold som disse.

I § 16 findes Bestemmelsen om ugifte Personers Kommuneskat. Kommunerne kan nu forlange Skatten tilbageholdt i Lønnen, naar der er foretaget forgæves Udpantning, det foreslaas ændret til, at Kommunerne kan henvende sig til Arbejdsgiverne, naar Skatten ikke er betalt inden den Tid, den forfalder til Udpantning. Det er en meget praktisk Foranstaltning, som jeg tror alle vil hilse med Tilfredshed. Kun tror jeg, at det bliver nødvendigt at indføre en Bestemmelse om,